

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyilvántar sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Itt van a képviselőválasztás.

Rohanva jött a nagy esemény és most benne vagyunk már a választási mozgalmak kellős közepében. Hazafiúi reménységgel állunk mi a nagy kaosz küszöbén, melyből, hogy minél megfelelőbb törvényhozó testület alakuljon ki, az a forró óhajta mindenkinnek, aki hazáját szereti.

A törvény, melyet a kuriai biráskodásról hoztak, azzal kecséget, hogy ez lesz az első képviselőválasztás Magyarországon, melyen a tiszta kéz elve érvényre jut. A választó polgárság, emelt fővel, nyugodt lelkiismerettel lép az urnák elé, nem a szennyves érdek hozza ide, nem mint a birkát czipelik a választási helyiségbe, hanem jön magától öntudatosan, hogy diadalhoz segítse az elvet, a zászlót, melynek senki által nem kényszerítve állott a szolgálatába. . . Ez az ideális cél lebegett azok előtt, kik a kuriai biráskodásról szóló törvényt megalkották és most már a jelölkedésről szóló törvényt megalkották és most már a jelöltektől és a választás

tisztaságát ellenőrizni hivatott hatóságoktól függ, hogy ezt a szép czélt tényleg el is tudjuk érni.

Annál is inkább érdeke ez Magyarországnak, mert mint már hónapok óta szemmel látható egy nagy változás küszöbén állunk. A régi rendszer, amely szerint közel harmincz esztendőn keresztül kormányozták ezt az országot, módosult, vagy ha jobban tetszik, helyet adott egy új rendszernek. Más elvek, más jel-szavak jöttek forgalomba s ahol az ország sorsát intézik, ott az új jel-szavak érvényesülésre találnak. A liberalizmus, bárhogy forgasuk is a dolgot, a jelölt, avagy a vámközösség mellett óhajt annak idején állást foglalni. Tisztában kell lennünk azzal, merkantilista-e avagy agrárius, a kereskedelem, ipar s mezőgazdaság dolgában, hogy vélekedik? Sehol nincs olyan értéke az arany középutnak, mint ezekben a döntő fontosságú ügyekben s üdvözljük lelkesedéssel azt a jelöltet, aki ezen az uton óhajt járni, akár a kormánypártból, akár a közjogi ellenzék soraiból kerül ki.

És mondjuk el a jelöltnek mi is a mi viczinális programbeszédünket. Adjuk tudtára ki-

vánságainkat, követeléseinket, melyeknek csak a törvényhozás tehet eleget. Persze csak úgy van értelme e viczinális programnak, ha az természetes és ki is viheto s ne kívánjuk jelölteinktől, hogy azok olyan dolgok kivételére vállalkozzanak, melyek erőiket meghaladják, vagy melyek az összeférhetetlenségi törvénybe ütköznek. Józan belátás és a helyzet higgadt mérlegelése vezesse abban a tekintetben a választó közönség vezetőit.

Még a csendőrséghez és rendőrséghez volna néhány szavunk. Elrettentő példaként lebegjen előttünk a marosvásárhelyi eset. Aminő erélylyel ügyeljenek fel a rendre, olyan tapintattal és békeességgel járjanak el kényes kötelességükben. Drága a polgárver!

S a nép, az istenadta nép becsülje meg magát, hogy méltó legyen a kuriai biráskodás törvényének fenkölt szelleméhez.

A király Barcson.

A hadgyakorlatok által magasztos pillanatokban volt részünk e hó 12-én. Ugyanis a hadgyakorlatokra utazó szeretett királyunk városunkat is érintette s 11 perczet időzött az állomáson. Csütörtökön déli 12 óra 37 perczkor robozott

T Á R C Z A.

Liliomhullás.

Délután négy óra felé egy szemernyit, mintha alábhagyott volna a hőség; valami kósza szellő is került valahonnan s a molnárék kerti lugasán a vadszőlő indái csábosan illegették magukat, ideoda mozogtak, a legmerészebb hullámvonalakban ölekeztek egymásba s egymásik fiatalabb hajtás kíváncsian és idegesen lóbálta magát, várva, sejtve, hogy vemsokára egy csomó édes leányra, felledező bimbóra borulhat. S alig lett négy óra: tavasz mosolygott a nyárban, melódikus kacajtól lett zengő a lugas, valami nyolez csitrileány szorongott az apró kis házikóban. A falu néhány „honorációr” családjának a lányai voltak, minden vasárnap ott peregte le nyelvecskéjük a hét pletykáit és ott szövögették egy sejtelmes jövő himes fátylát.

Szokatlan nehezen indult meg ma a terefe. Roppant bájosak voltak, amivel egyik azt várta, hogy majd a másik kezdi el ma a themát. Babrálgatták kartonruhácskáikat, megilleggették kedves ügytelenséggel agyonfésült bóbítáikat, de egyiket sem vitte rá a lelke, hogy a már ugyis agyoncsépelet falusi eseményekkel hozakodjék elő, mert ugyis tudta mindegyikük, hogy csak immel-ámmal hallgatnák; minden-minden eltörpül most a falu szenzációja mellett.

Csókolni való volt az a szemjäték, a melyikkel egymást nézegették, hogy: — no kezd, — no te kezd, és eltartott vagy egy félóráig míg a véznakülsejü lányna iszonyu lelkiküzdelmek után kibökte:

— Láttatok már?

Hogy elborította egyszerre valamennyinek az arcját az a becsületes vér. Látták-e? Látták-e? Istenem a Lóránt Julesa oly határozott formában tette fel a kérdést, mint a ki a lelke mélyéből megvan győződve affelől, hogy a többiek

is tudják, ki az akit látni lehetett. És a szemük villogása, arcuk pirja élő tiltakozás volt az ellen, hogy önekik csak sejtelmük is lehet arról hogy kire vonatkozik az a kérdés. A kis vézna leány pedig dacosan simította végig kékbejátszó fekete haját.

Csak azért kérdeztem, mert: én láttam! Miért változtak át egy szempillantás alatt a duzzogó gerlék kaczagó harkályokká, hogy megoldódott egyszerre a nyelvük, hogy tudták egyszerre, hogy kiről van szó. A Lórántnak a tanitónak vértelen lánya látta ezt a valakit nohát ne legyen erre olyan nagyon büszke: mert ők is látták. A vézna teremtes majd, hogy sirva fakadt, úgy pattogtak feléje:

— Ne félj, nem csak te láttad.

Aztán egy szólt:

— Nem kell olyan büszkének lenned, mielőttünk is elment ma, aztán ha tudni akarod, épp az édes apáddal ment arra.

A nagykoresháros duzzadó mellü, folyton vibráló ajku leánya ennivalóan fél-

be vonata, vele jött Ferencz Ferdinánd trónörökös is és kísérete. Az udvari vonatot kísérték: lovag bárdányi Brám Miksa vezérigazgató, Franschitz Adolf, Wufka és Breuer Mór főfelügyelők. Barcsra a pályaudvaron Leipnig altábornagy, Sárközy főszolgabíró jelent meg hivatalosan, kik Ludvig elnökgazgatóval, Kotányi igazgatóval, Leitner üzletvezetővel, Marsik felügyelővel, Egán és Szommer főmérnökökkel, Fay forgalmi főnökkel együtt várták a király vonatát. A vonat megérkezése után királyunk alakja azonnal látható volt, a ki a kocsis lépcsőjére jött ki s Leipnig altábornagy jelentését fogadta. Ezután ismét visszament kocsijába s míg a déli vaspálya-társaság a vonatot átadta, az egész idő alatt állva maradt s hol egyfelől a közeli Drávát, hol pedig a pályaudvart nézegette, mely időközben — dacára a pályaudvarba való belépés megtiltásának — egészen megtelt kíváncsi emberekkel, kik arczukon látható örömmel nézegették az ősz uralkodó jószágos arczát. 11 percz mulott már, hogy a vonattal elkészültek s megadták a jelzést az indulásra. Midőn a vonat megindult, megtörtött az eddigi esend s a nép kitörő lelkesedéssel éljenezte a jó királyt, ki azt a gyakori salutálással s mosolygó arczával látható szívesen fogadta.

H i r e k.

— **Választási mozgalmak.** F. hó 8-án, vasárnap délután dr. Piszár Antal ügyvéd felhívására értekezletre jöttek össze Barcs választó polgárai a Nemsics féle Korona vendéglőben. Az egybegyűlt polgárok előtt dr. Piszár Antal ügyvéd lelkes beszédben méltatta a jelenleg működő kormány érdemeit s ennek a kormánynak támogatását ajánlta azáltal hogy Barcs polgárai kormánypárti képviselőt segítsenek győzelemre. S a szerep betöltésére grf. Széchenyi Aladárt ajánlta, ki már egy ízben képviselte a n.-atádi ke-

szeg gunnyal mondta a kis penészvirágnak:

— No, hogy ne légy oly nagyon elbizakodott, hát tudd meg, hogy én már tegnap láttam, mindjárt, hogy meg jött. Tudod!

Istenem, mikor ekkora vihar támadt azt gondolná az ember, hogy az ég esodát küldött a falura, az csinálta ezeket az örvényeket a lányok sebesen folyó véreben, vagy ha nem valami esoda, hát legalább is új fiatalember jött oda.

Igen, igen: új fiatalember jött a faluba. Szegény feje esordultig uszotta boldogságban, hogy oly pompásan ebédelt, hogy bizony esze ágába sem jutott esuklani, akár emlegették őt a lányok, akár nem — Filozopter volt a fővárosban és annyit tudott a matematikából, hogy tiz átkoplalt hónapért józan dolog, ha az ember kárpotolná magát két jó kövér ebédes hónappal. Ezt a matematikai elvet egy oldotta meg, hogy nyomban elment kérdezősködni, most a jó sorsa a falubéli gazdag bérlő házába hozta. Jóarcu fia volt, nem tombolt benne az nygelő, egész egyéniségéből a sok keserű esztendő hidegsége, higgadsága szikkadt ki. Erre a flegmára szüksége is

reület. A jelenvoltakat azonban hidegen hagyta ez az ajánlat, a helyett magát dr. Piszár Antalt öhajtották jelöltnek s ezt ki is nyilvánították előtte, biztosítván őt a legnagyobb támogatásban a baresiak részéről. Dr. Piszár azonban a jelöltségről hallani sem akart s így ez értekezleten megállapodottságra nem jutottak. Dr. Piszár jelöltsége érdekében a hét folyamán tettek még lépéseket, de eredményre ez sem vezetett, mivel részint az idő is rövid már a dolog kivitelére, másrészt pedig jól tudják, hogy dr. Piszár nem fog föllépni Széchenyi Aladár gróffal szemben. Mégis ez utóbbi értekezleten függővé tették e kérdést a választási központ székhelyén N.-Atádon e hó 15-én vasárnap délután 3 órakor tartandó szabadelvű párt értekezletéig, hol az általános hangulat után fognak majd cselekedni. Barcs polgárai különben a multak után inkább a függetlenségi párt felé hajolnak, kormánypártiak csak dr. Piszár mellett lennének, vagy oly férfiu mellett, kiről meggyőződnenek, hogy Barcs érdekeit mindenkor a szíven viseli s annak felvirágzását elősegíti.

— **A hadgyakorlatok Barcs körül.** A szomszédos baranyamegyei nagy hadgyakorlat úgy városunkat, valamint a közeli községeket is érinti ha nem is nagyobb hadművelettel, de kisebb esatározásokkal. Szulokon közel egy hónapig a 7-ik dragonyos ezred időzött; Csokonya, Visonta s Rinya-Ujlakon pedig 8-10 napig az 5-ik dzsidás ezred volt elszállásolva kik a szuloki dragonyosokkal naponta gyakorlatokat végeztek. Fedden, e hó 10-ikén városunkat is elerő a katonaság. Ugyanis a két főn emített lovas ezred 2 napi elszállásolásra ide érkezett s mintegy 5 ezer más katonaság is keresztül ment városunkon s tele voltak az utcák különféle sürgő, forgó katonákkal, társzekerekkel, ágyukkal, betegszállító- posta- s más többféle kocsikkal s valóságos háborus képet mutatott városunk. Igen szép volt a 17, 18, 19 és

volt, másképp agyongyötrődött volna rövid idő alatt, mert olyan rakoncátlan ifjak voltak a discipulussai.

Bánta is ő ezt, mikor annyi gyönyörűséget okoz a jó ebéd meg a vacsera; vesződtött hát velük, csittitgatta őket és verte a fejükbe a rendhagyó „latin” igéket.

Esténként át szokott menni egy-egy óráskára beszélgetni az ősz tanítóhoz, mosolyogva, bólingatott az öreg konzervatív fejtegetéseire. Ebben a bágyadt egyformaságban és boldog jóllakásban folytak az ő napjai és amint este lombia egykedvűséggel ment át tanítóékhoz, dehogyan jutott volna eszébe, hogy remegve várja ott egy lányka, akinek a szívében nemcsak a falusi doktor állapította meg a kórt, hanem beteg lett az egy közös szerelemtől is. Szeremley, a filozopter ott tartózkodásának a harmadik héten egyszer künn kergette a két rakoncátlan kölyket a tarlón, ekközben valahogy a kalapja mellé tűzött egy buza kalászt, s este, mikor elbóbiskolva hallgatta a tanító kifakadásait a modernség fattyuhajtásai ellen, egyszerre csak reszkető hang szólította meg.

(Folyt. köv.)

20-ik honvédezredek bevonulása, kik reggel 9 óra után érkeztek be Barcsra hosszú, tömött sorokban. Nevezett ezredek Székesfehérvár, Sopron, Veszprém, Nagykanizsa és Pécsen fekszenek s mind derék magyar fiuk, kiket már nagyon megviselt a hosszú gyaloglás s közbe-közbe a gyakorlatozások. Csak előtte való napon is 42 kilométer utat tettek meg Csurgtól Komlósdig. Barcsra is gyakorlatozás közt jöttek be a város különböző részein, itt azonban nem állapodtak meg, hanem átmentek a drávai fahídon Slavoniába s részint a szomszédos therezienfeldi községbe, részint a közeli slavonai pusztákon lettek elszállásolva a fáradt hadfiak. Ugyancsak szép volt a 42-ik tüzérezred ütegeinek bevonulása is a Tarduczai-utczán keresztül, kik szintén Slavoniába mentek át. Csütörtökön a lovas ezredek elvonulása után Slavoniából vissza jöttek a honvédezredek a tüzérekkel s Barcsra és Pálfaluban foglaltak hadiállást. Ez már valóságos hadi táborozás volt. Zurna Károly altábornagy a vezérkar élén végig lovagolta az utczákat, s osztogatta hadiparancsait. Pálfalun már az ellenség táborát képezte, onnét Barcsra tilos volt az átjövétel. Az ezredek eme elhelyezkedése arra mutatott, hogy Barcs körül ütközet lesz mit a közel napokra várnak. Az ezredek a tüzérekkel együtt szakadó esőben pénteken a kora reggeli órákban vonultak ki Barcsról, Szigetvár irányába.

— **Távozó tanító.** Tajthy János az ujonnan megválasztott róm. kath. tanító 2 heti itt tartózkodása után 12-én eltávozott az alföldre szülőföldjére, hol jobb fizetésre választották meg. Tanítónak helyére — Barcsra — kihirdették a pályázatot.

— **Aranymise.** A hatalmas őserdő mélyén ott áll szilárdon az erős, terebélyes agg tölgy... Lombjai még frissek, zöldek, sűrűek, pedig hajh! sok vihar akarta már megdönteni az életerős törzset. S midőn ez a szép hatalmas tölgy egy napon ültetésének félszázados jubileumát ünnepli, eljönnek hozzá a madárkák, régi ismerősei, — a vándorok, régi hivei; — a szomszédos fák hódolattal bókoltatják feléje lombjaikat; a vendégek tisztelettel szeretettel környezik... Ötven esztendő! Nagy idő, különösen nagy ebben a drága szegény honban, — mely ötven évvel ezelőtt megküzdötte azt a harezot, melyre sirva emlékszünk és büszkén emlékszünk sirva, mert mérhetetlen hősi vérrrel kellett azt beirnunk a történelembe; annak is fekete lapjára. Ötven éve, igen akkor ürültek ki a leviták csarnokai, a papnevelők; midőn az Isten szolgálatára készülők a kereszt mellé oda ragadták a kardot, hogy Isten legfőnségesebb ajándékát: a szabadságot szívük hevével és vérével kivivják a honnak. Ott volt ő is az a félszázados ünnepelt tölgy is: Vass Ferencz. Ifju duzzadó csemete volt akkor — hatalmas, életerős fa — most. Ő is ott hagyta akkor Isten házának csarnokát s ment a harezmezőre. Honvédhadnagy volt — küzdött; vére folyt, — ah, Isten segíté, hogy el nem folyt... Megmenekült visszatért oda, a kereszt tövéhez, megbilincselte honfiai szívével folytatta a készülést a legszentebb szolgálatra. Megérte azt is; Ranolder püspök ötven évvel ezelőtt pappá szentelte. Kezdte ott, ahol

a legtöbben: káplánkodott egy ideig s kilenez év múlva plébános lett *Görgetegen*. Itt érte meg a hon fölvirradó hajnalát, itt adott hálát bilincseitől megszabadult szive, ajka az Urnak, hogy a háza nem halt meg, csak aludott . . .

És itt érte meg azt, hogy az új század hajnalán, Kisasszony napján, fölkeresték öt legkisebb hívei a vándorló fecskék, fölkeresték a kised templomot, hogy onnan elbucsuzzanak a hidegülő otthonról. S ime mit láttak annál a kised templomnál? Óriási embertömeget, a templomon belül, s még nagyobb az azon kívül. . . Ünnepe van itt, gondolták s szépen meghuzódtak a környező fák lombjain. És látták, mint húzódik ki evangélium után a templomot betöltő sereg a templom elé. Ott szószék van fölállítva azt veszik körül. S kilép a templomból tizenöt pap után az ő jó gazdájuk, Vass Ferencz plébános, — az aranymisés pap — manductora: Oswald Péter. c. kanonok, németladi plébános és diakonusa: Varga Tamás nyug. plébános, immár aranymisés társai között. S föllép a szószékre egy tisztes pap: Hajba Mihály, hogy remegő hangon dicsérje az Istent, ki hív szolgálóját, a hon védőjét, a hit harszósát félszázados szép multtal megáldotta. Majd ismét bemennek az Isten házába, hol a jó ünnepelt hálátelt szívvel folytatja a legszentebb áldozatot, melyet ötven esztendeje mutatott be először. S annak végoztével megismétli azt a kegyelemmel teljes áldást is, melyet ifjaknak, fiatal testvéreinek, barátainak adott — akkor, — ősz, agg embereknek — oszt ma. . . — A kis fecskék aztán ott kinnt szintén elcsicseregik üdvözlő dalukat, a bucsuzás fájdalma kissé enyhül ez ünnep édességétől. . . .

Majd a plebánieháznál a jubiléus fogadta a hivatalos küldöttségek üdvözlését, többek közt a helybeli ev. ref. hitközséget is, melynek lelkésze remek szavaival a testvéri s atyafiságos ősi szeretet jegyében üdvözölte a szeretett lelkipásztort.

Azután. . . Istenem, egy igaz magyar papiháznál, mi következhethet azután? Magyaros kitűnő lakoma, hol nincs hiány a felköszöntőkben, melyek legnagyobb része azzal végződött, hogy Vass az arany-mise után ugyanily testi-lelki épségben és boldogságban tartsa *gyémánt* miséjét is. . .

Kivánhatunk-e mást mi is? . . .

— **A munka gyümölcse.** Ezelőtt mintegy 34 évvel Budapest budai oldalán egy kis iparos telepedett le, ki nélkülözés, munkásság és szorgalom árán fejlesztette hazánkban az akkor még alig ismert hangszer-ipart. Már rövid idő múlva szakavatottsága annyira feltűnt, hogy megbízást nyert hadi felszerelések szállítására míg később a m. kir. honvédség s a cs. és kir. hadsereg szerződött szállítója lett.

Kiváló érdeme, hogy az eddig külföldről behozott hangszerek gyártását hazánkban is meghonosította s gyártásukban oly tökélyt ért el, hogy ma már nemcsak a helybeli, hanem a külföldi zene-termék s elite-zenekarok szükségletét is ő fedezi.

A volt kisiparos, most már a mindig nagyobbodó megbízások gyors és pontos teljesíthetésére egy kisebb házat vett, hol zavartalanul élhetett s dolgozhatott a magyar ipar fejlődésén.

Háza mindinkább ismertebbé és keresettebbé vált, úgy, hogy kénytelen volt a kicsinek bizonyult helyiségét bővíteni. Ma már a régi kis ház helyén egy palotaszzerű épület áll, melyben a gépek zakolatása váltotta fel az eddigi kézi üzemet.

E kitartó tisztes munkában megőszült iparos Stowasser János hangszer-gyáros, ma már a második kerület egyik tekintélyes polgára. Nem esodálatos, hogy a folytonos munka kifárasztotta s most a munkát fiával osztja meg, ki hosszabb ideig tartó külföldi tanulmány utat tett s tapasztalatait itthon érvényesíti s már eddig is feltűnt az eredetihez hiven utánzott tárogatójával, valamint a legjobb zenei körökben elismerést nyert hegedű modellével.

E sikerek után bizonyos, hogy a már ma is jó hírnévnek örvendő cégét még magasabb nivóra emeli, s az alapító, ha egyszer nyugalomba vonul, kívánjuk,

hogy a jó talajba ültetett fa gyümölcsét sokáig élvezhesse.

— **A mi ideges korunk** melyet oly gyakran gyalázunk, mégis saját magából teremti elő ismét a szükséges eszközt, hogy egy gondosabb és az egészséget előmozdító táplálkozási mód által, a kereset és előretörékvés emésztő mőhóságát enyhítse, és azáltal az általános jólétet és néperőt emelje. Ehhez első sorban a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé számíthatjuk, a mely egészségi tekintetből véghetlen jótékonynak bizonyult pótlékot képez a babkávéhoz, és egyuttal ugyan azon költségek mellett finomabb kávéfajok használatát enged meg, mi által a mindennapi kávéital jóize lényegesen finomítva lesz. Ha azonban nagyobb takarékoságra kell tekintetre lenni, úgy a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé, babkávéhoz hozzáadás nélkül is, kellemes és igen megfelelő kávéitalt nyújt, minthogy szintén babkávét izzel bir, a melyet, a Kathreiner-féle eljárás útján, a kávénövény egy kivonata által nyeri. Könnyen emészthető, vérképző és tápdús; asszonyok és gyermekeknek, valamint oly esetekben a midőn a babkávét teljesen mellőzendő, orvosilag általában ajánlatik. Egyetlen egy háziasszony vagy anya ne késsen tovább ezt a valódi családkávé használatba venni, csak ügyeljen a bevásárlásnál szigorúan a „Kneipp páter“ védjeggyel és a „Kathreiner névvel“ ellátott eredeti csomagra.

— **Felhívjuk** lapunk olvasóinak szives figyelmét az „Anker“ biztosító társaság lapunkban közzétett hirdetésére, mely egyike a legrégebb s legmegbízhatóbb biztosító intézeteknek.

AZ „ANKER“

élet- és járadék-biztosító-társaság.

Magyarországi vezérképviselőség: BUDAPEST, VI. ker., Deák-tér 6. sz.

(Anker udvar) a társaság saját házában.

Alapított 1858.

Alapított 1858.

Összes vagyon	138 millió korona.
Biztosítási állomány	505 millió korona.
Eddigi kifizetések	232 millió korona.

1900-ban a nyereményrészesüléssel biztosítottak a vegyes és haláleseti biztosításoknál **A** osztalékterv szerint — úgy mint 26 év óta állandóan — az évi biztosítási díj 25%-át kapták készpénzben kifizetve, míg pedig a vegyes és takarékpénztári biztosításoknál **B** osztalék terv szerint (évenként emelkedő osztalék) a biztosítás kezdete óta befizetett összes díjak 3%-a, ugymint a biztosítási tartam 3 év után 9%, 4 év után 12%, 5 év után 15%, 6 év után 18%, 7 év után 21%-a, fizettetett ki készpénzben.

Előnyös kiházasítási és vegyes biztosítások.

Olesó díjak. Kedvező feltételek. A képzelhető legnagyobb biztosság.

Prospectussal és felvilágosítással szolgál **BARCSON** a

Magyar-Szlavon kerületi takarékpénztár
részvény-társaság,
mint főügynökség.

Legrövidebb idő alatt szállit

Sürgőnyezim: Zászlógyár, Ráczekeve.

Erzsébet zászlógyár Ráczekeven.

150 centiméter hosszú 95 széles 1.60 frt. v. 3 K. 20 fill.

2 méter „ 95 „ 1.80 „ „ 3 „ 60 „

Választási zászlók és jelvények a legjutányosabb árért. Disz- és kortes zászlók 3 frttól feljebb.

A szövetek szintartóságáért felelősséget vállalok, költségvetés és árjegyzék ingyen.

**Magyar-szlavon kerületi takarékpénztár
részvény-társaság Barcon.**

Részvénytőke 100,000 for.

Leszámitol váltókat, utalványokat és más hitel-
papirokat, eszközöl értékpapírok adás-vételét a legelő-
nyösebb feltételek mellett, kölcsönöket ad telekkönyvezett
ingatlanokra és földbirtokra
készpénzben.

Elfogad betéteket takarékpénztári könyvecskékre
és folyó számlára

5 % -os kamatozással

minden levonás nélkül.

Pénztári órák d. e. fél 9-től 12-ig.

„ „ d. u. 3-tól 5-ig.

Az új iskolai tanévre minden-
nemű

iskolai könyvek, író- és rajz-
eszközök kaphatók

Barcon,

könyvnyomdában.

Ugyanott kaphatók kitűnő mi-
nőségű

irodai- és levélpapírok, albu-
mok, emlékkönyvek, képesle-
velezőlapok nagy választékban,
gyönyörű kivitelben.

Raktáron tartatnak mindennemű

üzleti könyvek, jegyzői-,
ügyvédi-, orvosi- stb.-

féle nyomtatványok.

Mellékjövedelem.

Intelligens urak, foglalkozá-
sukra való tekintet nélkül, minden
állással összeférő mellékjövedelemre
tehetnek szert.

Nem kell hozzá sem szakismo-
ret, sem nagy fáradság.

Barátaik, ismerőseik körében kell
csak tevékenységet kifejtieniök e
minden kétségen felül tiszteletre-
méltó mellékjövedelmi forrásnak mi-
nél nagyobb mértékben való kiak-
názása végett.

Teljes felvilágosítás azonnal adatik.

Akik erre vállalkozni hajlandók,
küldjék pontos czímmel ellátott a-
jánlataikat, (melyek rögtön továb-
bítatnak) „Mellékjövedelem“ jelige
alatt az

„**ÁLTALÁNOS TUDÓSÍTÓ**“

hirdetési osztályához,

Budapest, VII., Erzsébet-körut 54.

Hirdetéseket

jutányos áron felvesz

• a •

kiadóhivatal.

**Minden
háziasszony
és anya**

Üdvözölhető, aki az egészség,
takarékoság és józre való
tekintetből a Kathreiner-féle
Kacipp-maláta kávé (mely
csak az ismert eredeti cso-
magokban valódi) használja.